

νονται πρὸς ἀπάσας τὰς ἀπαιτήσεις. Ὁ ἐντὸς τῆς πρωτευούσης τῆς γερμανικῆς Αυτοκρατορίας λειτουργῶν σιδηρόδρομος εἶνε γιγάντιον ἀληθῶς ἔργον, ἔχει διπλᾶς τὰς τροχιάς του καὶ ἀποτελεῖ τρόπον τινὰ συνέχειαν τῶν ἔξωθεν ἐρχομένων σιδηροδρόμων, δυνάμενος συγχρόνως ἐν καιρῷ ἀνάγκης νὰ διαδραματίσῃ σπουδαιότατον στρατηγικὸν πρόσωπον. Ἄλλως ὅμως δὲν διέρχεται διὰ τῶν κεντρικωτέρων τῆς πόλεως συνοικιῶν καὶ ἐπομένως ἡ ἐξ αὐτοῦ ὠφέλεια τῆς ἀστικῆς συγκοινωνίας δὲν εἶνε πάρα πολὺ μεγάλη καὶ ἀξιοσημάντος. Οἱ ἐν Λονδίῳ ὅμως σιδηρόδρομοι εἶνε ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κατεσκευασμένοι, ἐγένοντο παραίτιοι ἀνωπολογίστων δαπανῶν καὶ ἐν τούτοις πάλιν, ὅπως καὶ οἱ Βερολίνοι, δὲν ἐπαρκοῦσιν εἰς τὰς ἀστικὰς ἀνάγκας καὶ δὲν δύνανται νὰ καταστήσωσι περιττὴν τὴν χρῆσιν τῶν ἱπποσιδηροδρόμων καὶ λεωφορείων.

Σχετικῶς πρὸς τοὺς ἀνωτέρω πολὺ καταλληλότερον εἶνε ἐστρωμένοι οἱ ἐν Νέα Ὑόρκῃ ἀστικοὶ σιδηρόδρομοι. Οὗτοι κεῖνται ἀκριβῶς ὑπεράνω τῶν ὁδῶν, κατὰ μῆκος αὐτῶν, καὶ δὲν ὑπῆρξαν τόσον δαπανηροί, ὅσον οἱ βερολίνοι καὶ λονδίνειοι, διὰ τῆς ἀγορᾶς τῶν καθ' ὁδὸν οἰκοπέδων. Ἀλλὰ καὶ εἰς τούτους οἱ εἰδήμονες καὶ ἐμβριθεῖς παρατηρηταὶ εὗρον τὰ τρωτὰ μέρη, τοιαῦτα δὲ εἶνε, ὅτι, διπλᾶς ἔχοντες τὰς τριχιάς καὶ κατὰ τὸ παλαιὸν ὑπόδειγμα διατεταγμένοι, μέγα τιμῆμα τῶν ὁδῶν, ὅθεν διέρχονται, καθιστῶσιν ἄχρηστον εἰς τὴν λοιπὴν συγκοινωνίαν καὶ ἀφαιροῦσι τοὺς περὶ οἰκοῦντας ἀέρα τε καὶ φῶς. Χωρὶς ἀμφιβολίας οὗτος ἦν ὁ κυριώτερος λόγος, δι' ὃν ἐκρίθη ἐπ' ἐσχάτων λίαν εὐνοϊκῶς τὸ σχέδιον ἐναερίων σιδηροδρόμων, ὅπερ ὑπέβαλεν εἰς τὸ διάσημον ἐν Φιλαδελφίᾳ Ἰνστιτούτον τοῦ Φραγκλίνου ὁ ἐκ Βοστώνης εὐφυὲς μηχανικὸς Meigs, ὅστις καὶ ἔλαβε μικρὸν μετὰ ταῦτα τὸ προνόμιον νὰ στρώσῃ ἐν πλέγμα τοιούτων ἐναερίων σιδηροδρομικῶν γραμμῶν ἐν Βοστώνῃ, προωρισμένον νὰ συνδέῃ τὰ διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως πρὸς τὸ κέντρον καὶ πρὸς ἄλληλα.

Ἡ παρατιθεμένη εἰκὼν τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἥτις κινεῖται ἐπὶ τῆς χάριν δοκιμῆς στρωθείσης πρώτης γραμμῆς τοῦ ἐναερίου σιδηροδρόμου τοῦ Meigs, οὐδεμίαν ἀπαιτεῖ ἐπεξηγηματικὴν σημείωσιν, διότι τὰ διάφορα τοῦ συστήματος τούτου πλεονεκτήματά εἶνε ὀφθαλμοφανέστατα. Τὸ πλάτος τῆς ὁδοῦ δὲν χάνει ἀπὸ τὴν ἑκτασίῃ του πλεῖστον, παρ' ὅσον τόπον ἤθελε καταλάβει καὶ μία τηλεγραφικὴ γραμμή, τὸ σχῆμα καὶ ἡ ὄψις τῆς ὁδοῦ δὲν ἀλλοιοῦται οὐσιωδῶς, αἱ ἀνωμαλίας τῆς οὐδὲν παρεμβάλλουσι πρόσκομμά εἰς τὰς κινήσεις τοῦ σιδηροδρόμου, ὅστις πρὸς τούτοις ἀπαιτεῖ καὶ

ὀλιγίστας σχετικῶς δαπάνας. Ἐπίσης λίαν εὐφυῶς εἶνε κατεσκευασμένοι καὶ αἱ ἀτμάμαξαι καὶ αἱ λοιπαὶ ἀμαξαι διὰ τοὺς ἐπιβάτας, ὧν ἴσως μόνον ἡ καλαισθησία θὰ δυσαρεστηθῇ ὀλίγον, προκειμένου νὰ ἐμβῶσιν εἰς τοιαῦτα κυλινδροειδῆ, ἢ μᾶλλον βαρελλοειδῆ ὀχήματα. Ἀλλ' ὁ Meigs οὐχὶ ἀκρίτως ἐξέλεξε καὶ ἐπροτίμησε τὸ σχῆμα τοῦτο τῶν ἀμαξῶν, διότι τοιαῦται οὖσαι παρέχουσι τὴν ἐλαχίστην ἀντίστασιν εἰς τὸ ρεῦμα τοῦ ἀέρος. Λίαν ἰδιορρυθμῶς ἐπίσης εἶνε τεθειμένοι καὶ οἱ τροχοί. Καὶ ναὶ μὲν αἱ τροχιαὶ καὶ ἐνταῦθα εἶνε δύο, κεῖνται ὅμως οὐχὶ παραλλήλως, εἰς ὀριζόντειον γραμμὴν, ἀλλ' ἡ μία ὑπεράνω τῆς ἄλλης, ὁ τρόπος δὲ οὗτος τῆς στρώσεως αὐτῶν ἀπήτησε καὶ τὴν λοξὴν τῶν τροχῶν θέσιν. Ἡ ἀτμομηχανὴ φέρει πρὸς τούτοις καὶ ὀριζοντεῖους κειμένους κινητήριους τροχοὺς, ὡς φαίνεται καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἰκόνι, ἐπικαθημένους ἀμέσως ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας τροχιάς καὶ συγκοινωνοῦντας κατὰ τὴν συνήθη μέθοδον πρὸς τοὺς ἀτμοκυλίνδρους. Ἡ ἀμαξοστοιχία κινεῖται λοιπὸν ἐπὶ ὁμαλοῦ ἐδάφους μόνον διὰ μόνης τῆς ὥστικῆς δυνάμεως τῶν τροχῶν τούτων καὶ διὰ τῆς πίεσεώς των ἐπὶ τῆς ἀμέσως ὑπ' αὐτοὺς τροχιάς. Ἐκεῖ ὅμως ὅπου τὸ ἔδαφος εἶνε ἀνωφερὲς ἢ κάτωτερες, ἡ τροχιά αὕτη ἔχει σχῆμα διπλοῦ ὀδοντωτοῦ ἐλάσματος, ὅλον εἶνε ἐν χρῆσει εἰς τοὺς ὑπερᾶλπειους σιδηροδρόμους, καὶ εἰς ὁ προσαρμύζονται ἰδιαιτέροι, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ εἰκόνι μὴ ὁρώμενοι, ὀδοντωτοὶ τροχοί. Τοιουτοτρόπως αἱ ἀμαξοστοιχίαι τοῦ συστήματος τοῦ Meigs ἀποβαίνει ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ ἐκτροχιασθῶσι, δύνανται δὲ ἄνευ οὐδενὸς κινδύνου νὰ διατρέξωσι καὶ τὰς ὀξυτέρας καμπάς.

Διὰ τὴν ἐπὶ μεγάλων ἀποστάσεων συγκοινωνίαν, διὰ τὰ ταχύπορα τὰ διελαύνοντα ἐκτεταμένους χώρας ὅπως φθάσωσιν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, εἶνε ὀρισμένη ἡ δευτέρα ἐφεύρεσις, γαλλικὴ τὸ γένος καὶ ἀρκοῦντως ἐξηγουμένη διὰ τῶν ἐνταῦθα παρατιθεμένων δύο μικρῶν εἰκόνων. Ὁ γάλλος μηχανικὸς Estrade κατεσκεύασε ἀτμάμαξαν γιγαντιαίων διαστάσεων, φέρουσαν τροχοὺς ἔχοντας διάμετρον 2,50 μέτρων. Ἄλλως ἢ ἀτμάμαξα αὕτη ὀλίγον διαφέρει τῶν συνήθων καὶ ἔγινεν ἀφορμή, ἵνα ὁ μηχανικὸς συλλάβῃ τὴν ἰδέαν νὰ κατασκευάσῃ τὰς διὰ τοὺς ἐπιβάτας ἀμαξὰς μὲ δύο ὀροφάς, ὡς φαίνεται ἐν τῇ τρίτῃ τῶν εἰκόνων μας. Τῇ βοηθείᾳ τῶν γιγαντιαίων τούτων τροχῶν ὁ Estrade ἐλπίζει ν' αὐξήσῃ τὴν ταχύτητα τῶν σιδηροδρόμων μέχρις 120 χιλιομέτρων ἀνὰ πᾶσαν ὥραν, ἐτοιμάζεται δὲ ἤδη νὰ παράσχωρ ἐν Γαλλίᾳ δοκιμὰς τῆς ἐφευρέσεώς του, ὧν τ' ἀποτελέσματα μετὰ δικαίας ἀνυπομονησίας ἀναμένουσι νὸ μάθωσιν οἱ ἐκτὸς τῆς γαλλικῆς πρωτευούσης μηχανικοί.

1. Η ANNA. Ὡς οἱ περὶ ἐν κυρίως εἶδος τῆς φιλολογίας ἀσχολούμενοι παραδίδουσιν ἐνίοτε διὰ Παράργων εἰς τὸ δημόσιον συλλογὴν δευτερευουσῶν συνθέσεων, αἵτινες ἀποτελοῦσιν ἐν συνόλῳ τὸν χαρακτήρα τῶν μελετῶν τοῦ συγγραφέως καὶ ἀποκαλύπτουσι τρόπον τινὰ εἰς τὰ ὅμματα τοῦ ἀναγνώστου τὸ σπουδαστήριον, ἐν ᾧ συνεγράφησαν τὰ σπουδαιότερα αὐτοῦ ἔργα, οὕτω καὶ οἱ ἔξοχοι τῶν ἡμερῶν μας ζωγράφοι, ἀνακλύπτοντες ἀπὸ τῆς ἐπεξεργασίας ἄλλων μεγαλοσχέμων ἔργων, ἔχουσιν ἐν τῷ καλλιτεχνικῷ αὐτῶν ἐργαστηρίῳ πλεῖστα μικρὰ εἰκονίσματα, τὰ ὅποια ἀρχίζουσι σήμερον, αὔριον ἢ μετὰ πάροδον πλείστου χρόνου σύρουσι μίαν ἄλλην γραμμὴν διὰ νὰ μὴ τὰ τελειώσουν ποτέ. Συχνὰ ὅμως τὸ ἡμίτελες καλλιτέχνημα

κινεῖ το ἐνδιαφέρον τοῦ φιλοστόργου καλλιτέχνου καὶ οὕτω βλέπομεν αἰφνης αὐτὸ τέλειον καὶ ἐκτεθειμένον εἰς δημοσίαν θέαν. Τοιαύτη εἶνε καὶ ἡ Ἄννα ἐκ τῶν παρήργων τοῦ Zenisek.

2. Ο ΟΥΓΟΛΙΝΟΣ ΕΝ Τῷ ΠΥΡῳ ΤΗΣ ΠΕΙΝΗΣ, κατὰ τὴν εἰκόνα τοῦ καθγ. H. Jenny (ἐν σελ. 225).

3. ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΠΗΓΗΝ. Ἡ ὑπόθεσις τῆς λαμπρᾶς ταύτης ἐλαιογραφίας δὲν εἶνε νέα, παντὸς δὲ εἶδους καὶ πάσης ἐποχῆς καλλιτέχνη ἐξεμεταλλεύθησαν τὴν χάριν καὶ μαγείαν, ἣν ἔχει καὶ ἡ ψιλὴ ἐπὶ ἰδέᾳ τῆς ὑδροφορίας γυναικῶν ἢ παρθένων παρὰ τὴν ὑπαίθριον πηγὴν. Ἡ τέχνη

οὐδενὸς ἄλλου ἔχει ἀνάγκη· πρὸς παράστησιν τοῦ θέματος· τοῦτου, εἰμὶ ἀγροτικῆς τινος ὁπωςοῦν μορφῆς εἰς τὸ βάθος ἀγροτικῆς ἐπίσης τοποθεσίας, καὶ ἡ γοητεία τοῦ θεατοῦ εἶνε ἤδη συμπεληρωμένη. Ἡ ἀναβλύζουσα πηγὴ ἔχει μυστηριώδη τινὰ ομοιότητα πρὸς τὸν διαρρέοντα βίον, οἱ δὲ ποιηταὶ πάντοτε ἤκουσαν εἰς τὸ κελάρυσμά της τὴν ἀφήγησιν ὠραιοτάτων ἱστορημάτων. Ἀπειράριθμα διὰ τοῦτο εἶνε τὰ ἄσματα, ἅτινα ἐνέπνευσεν τὸ μορμύρον τοῦ βύακος καὶ τῆς πηγῆς ὕδωρ εἰς τοὺς ποιητὰς πάσης ἐποχῆς, πλεῖσται δὲ αἱ εἰκόνες, αἵτινες κατ' οὐδὲν διαφέρουσιν ἀφε-

λοῦς ποιηματοῦ εἰμὶ κατὰ τὴν διαφορὰν τῆς ὕλης, τῆς συγκρατούσης τοῦ ποιητικῶν τοῦ ζωγράφου πνεῦμα. Αἱ δύο φαίδραι κορασίδες παρὰ τὴν κελάρυζουσαν πηγὴν ἐν τῇ ἀγρίᾳ καὶ μεγαλοπρεπεῖ ἐκείνῃ φάραγγι εἶνε πληθῆς γραφικῆς ἐμπνεύσεως εἰκόν, δικαίως δὲ τὸ ἔργον τοῦ Munier θεωρεῖται ἐν τῶν ἀριστουργημάτων τῆς συγχρόνου τέχνης.

4. ΕΝΑΕΡΙΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΟΙ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ Meigs.
5. ΑΤΜΑΜΑΞΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ Estrade καὶ 6. ΑΜΑΞΑ ΔΙΩΡΟΦΟΣ, ΣΥΣΤΗΜ. Estrade, ἐν σελ. 236.

Παράδοξος στατιστικὴ ἐδημοσιεύθη ἐν τινι παρισινῷ φύλλῳ περὶ τοῦ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ἐκείνῃ συζυγικοῦ βίου. Τὰ παρίσματα τῶν ἔρευνων τούτων δὲν μαρτυροῦσι δυστυχῶς τὴν κοινωνικὴν εὐεξίαν τῶν πεπολιτισμένων ἐθνῶν, διότι κατὰ τὸν παράδοξον ἀπολογισμόν τοῦ γάλλου δημοσιογράφου ὑπῆρχον ἐν Παρισίοις κατὰ τὸ σωτήριον ἔτος 1885:

Δραπέτιδες σύζυγοι	1,132
Ἄνδρες δραπέται	2,348
Δικαστικῶς χωρισμένα ἀνδρόγυνα	4,175
Ἀνδρόγυνα ἐν φανερᾷ διχονοίᾳ διαβιόντα 17,345, ἤτοι ψυχαὶ	34,690
Ἀνδρόγυνα ἐν σιωπηλῇ διχοστασίᾳ βασανιζόμενα 13,273 ἤτοι ψυχαὶ	26,546
Ἀνδρόγυνα ἐν παγερᾷ ἀδιαφορίᾳ συζῶντα	110,480
Ἀνδρόγυνα θεωρούμενα εὐτυχῇ	6,350
Σύζυγοι σχεδὸν εὐτυχεῖς (πρόκειται περὶ ἀνδρῶν)	274
Ἀληθῶς εὐδαιμονοῦντες σύζυγοι	26

Τὸ ὅλον 186,021.

Ἀλφόνσος ὁ Γ', ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας εἶνε ἀκόμη βρέφος, ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ βασίλισσα Χριστίνα παρήγγειλεν εἰς τὸν ὑποδηματοποιὸν τῆς Αὐλῆς τα πρῶτα διὰ τὴν Μεγαλειότητά του σανδάλια. Πρὶν ὅμως φορέσῃ αὐτὰ ὁ βασιλεὺς, θὰ ραντισθῶσι, κατὰ τι ὀρχαῖον ἔθιμον, με ἁγιασμόν, διὰ νὰ εὐλογηθῇ οὕτω ὁ βιωτικὸς τοῦ πρίγκιπος δρόμος. Ἄλλ' ἡ τρυφερότης τῆς βασιλομήτορος ἤγασεν τὰς ἐδημοτυπίας ταύτας δι' ἄλλης συγχρόνου ἀγαθοεργίας, διότι κατὰ διαταγὴν αὐτῆς καὶ εἰς ὄνομα τοῦ υἱοῦ της διανέμονται τριγυλῖα ζεύγη ὑποδημάτων εἰς τοὺς πτωχοὺς τῆς Λισαβόνας.

Ἐν τῷ δικαστηρίῳ. Εἰς δικαστῆς ἐρωτᾷ τὸν κατηγορούμενον κατὰ τὸ διάλειμμα: Τί κάμνει τώρα ἐκεῖνος ὁ φίλος Σου, ὅστις συνελήφθη πρὸ δύο ἔτων ὡς βαλαντιότητος. — Κατηγορούμενος: Αὐτὸς δὲν τὰ πάγει ἐν ὅλῳ καλῶ. Δὲν εἶχε καμμιά ἐπιτηδεύματα καὶ με πολλὴν μας λύπην τὴν ἐβγάλαμεν ἀπὸ τὴν συντεχνία μας. Μέραν τὴν ἡμέραν ἐγένετο χειρότερος. Τώρα μάλιστα σκάφει ὡς ἓνα χωράφι.

Χωρικὸς προσέρχεται εἰς τὸ ἀστυνομικὸν Τμήμα καὶ λέγει εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον: Ἐχασα, κύριε, τὴν σακκούλα μου. — Ὁ Ὑπαστυνόμος: Καὶ πόσα χρήματα εἶχες μέσα; — Ὁ Χωρικὸς: Εἶχα 50 δραχμάς, ἀλλὰ μὴντάξτε, μὴ γράψετε ὅτι Ἀστυνομικὸν δελτίον ἐστὶ εἶχα μέσα τόσας· μόνον 5 νὰ γράψετε πῶς ἦταν, γιὰτὶ ἅμα διαβάσῃ ὁ κόσμος, ὅτι εἶχα τόσα πολλὰ χρήματα, θὰ τὰ κρατήσουν βέβαια, ἅμα τὰ εὗρουν.

Κυρίως τις ἔτυχεν νὰ λάβῃ δῆγμα ὑπὸ λυσσῶντος κυνὸς καὶ φοβούμενος μήπως πάθῃ λύσσαν πηγαίνει εἰς Παρισίους διὰ νὰ συμβουλευθῇ τὸν Παστέρ. Ὁ διάσημος ἐπιστήμων ἐξετάζει αὐτόν, ὡς συνήθως, μετὰ πάσης προσοχῆς καὶ ἀκριβείας καὶ τὸν ἐρωτᾷ λεπτομερῶς περὶ τοῦ χρόνου τοῦ παθήματός του καὶ τὰ παρόμοια. Κατόπιν λαμβάνει τὸ μικρὸν σιφώνιον τοῦ διὰ νὰ τὸν ἐμβολιάσῃ, ἀλλὰ πρὶν προβῇ εἰς τὸ ἱαματικὸν ἔργον ἐρωτᾷ τὸν ξένον πελάτην του τί ἐπαγγέλλεται. — Εἶμαι οἰνοποιός, ἀποκρίνεται οὗτος. — Τότε πηγαίνετε ἡσυχος ὡς τὴν δουλείᾳ Σας· δὲν ἔχετε ἀνάγκη ἐμβολιασμοῦ, διότι, προσέθηκεν ὁ Παστέρ σοβαρῶς, οἱ οἰνοποιοὶ δὲν πάσχουν ποτέ ἀπὸ ὑδροφοβίας.

Ἡ Κυρία (μετὰ τοῦ συζύγου της διαβαίνουσα πρὸ τινος συρμικοῦ κατὰστήματος): Πόσα πράγματα ἔχει ἐδῶ, καὶ μένε, ποῦ ἔμπορσες νὰ εὗρῃς κατὰ νὰ δωρήσῃς ὡς τὴν γυναῖκά σου. Ἀλλὰ Ἐσὺ εἶσαι ἔσση, καὶ τὰ ὠραιότερα πράγματα δὲν Σε συγκινοῦν, δὲν βλέπεις τίποτε, ἀπολύτως

τίποτε! — Ἄλλ' αὐτὸ ἴσα — ἴσα εἶνε, Εὐλένη μου, ἀπόδειξις ὅτι Σε ἀγαπᾷ ἀληθινά. Ὁ ἔρωτας, ξεύρεις, τυφλῶναι

Εἰς τὰ χρονικὰ τῆς ἀμερικανικῆς πρωτοτυπίας δὲν ἀνεγράφη βεβαίως μέχρι τοῦδε περιεργότερον τοῦ ἐξῆς γεγονότος, ὅπερ προέρχεται ἐκ Χικάγο. Ὅτε ἄρτιως εὐρίσκειτο εἰς τὸ τέλος τῆς δίκης τις κατὰ τῶν ἀναρχικῶν, ὁ πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου ἔλαβε θαυμαστὴν ἐπιστολήν, ὑπογεγραμμένην ὑπὸ λίαν γνωστοῦ Διευθυντοῦ ἑνὸς ἐγγυρίου θεάτρου. Ἐν αὐτῇ ἐλεγεν οὗτος, ὅτι ἐπειδὴ ὁκτὼ ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἀφείκτως θὰ κατεδικάζοντο εἰς θάνατον καὶ ἐπειδὴ ἡ ἐκτέλεσις τῆς θανατικῆς ποινῆς δι' ἓνα ἕκαστον τῶν ἐνόχων θὰ ἐστοίχιζεν εἰς τὸ δημόσιον χιλιάς περίπου δραχμάς, ἐκτὼ χιλιάδων δραχμῶν οἰκονομίαν ἤθελε προσπορίσθαι τὸ δημόσιον, ἐὰν ἐγένετο δεκτὴ ἡ ἐξῆς τοῦ θεατρῶντος πρότασις: Ἐσκόπει λίαν προσεχῶς ν' ἀναβιάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τραγικώτατόν τι δράμα, ἐν ᾧ ὑπῆρχε σκηνὴ τις λίαν ρωμαντικῇ ἀπαιτούσα τὴν θέαν ἀπαγχονισμοῦ, πρὸς ὃ συνήθως παραγεμίζεται καὶ κρεμᾶται ἐν τοῖς θεάτροις ἄνθρωπος ἐξ ὑφάσματος. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ Διευθυντὴς ἀγελάμβανεν ἀντὶ τοῦ ἀψύχου ἐκείνου ἀνθρωπίνου σώματος νὰ κρεμάσῃ κατὰ ὁκτὼ ἐναλλὰξ ἐσπέρας τοὺς ἰσαριθμοὺς ἀναρχικοὺς καταδίκους ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου του, ἐν ᾧ θὰ ἐπαναλαμβάνηται ἡ παράστασις τοῦ εἰρημένου δράματος, καὶ τοῦτο ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀνωτάτου δικαστοῦ καὶ καθ' ἕλας τὰς διαστικὰς διατυπώσεις. Τοῦτο γινόμενον, προσδέτει ὁ πονηρὸς θεατρῶντης, ἀπαλλάσσει τὸν δῆμον ὁπωςοῦν σημαντικῆς δαπάνης, παρέχει δὲ τὴν καλλίστην σύστασιν εἰς τὸ ἔμὸν θέατρον. — Ὁ πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου ἔσπευσε νὰ ἀπαντήσῃ πρὸς τὸν Διευθυντὴν νὰ ἔχῃ ὑπομονὴν μέχρι τέλους τῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἐπὶ ἀδήλου εἰς θάνατον καταδίκης τῶν ἐνόχων ὑπὸ τῶν ὀρκωτῶν.

Ἡ μικρὰ Διὴ (πρὸς τὸν νεογέννητον ἀδελφόν της, ὁ ὁποῖος ξεφωνίζει με ἔντασιν δις διὰ πασῶν): Γιὰ νὰ Σε πῶ Ἐσένα, νὰ τὸ μάθῃς μὴ ὦρα προτῆτερα! Τέτοιαις φωναῖς ἐδῶ ἔστὸ σπῖτι μας δὲν πᾶνε· ὁ πατέρας θυμώνει!

Γερμανικὴ τις ἡμερὶς δημοσιεύει τὰς ἐξῆς σημειώσεις, αἱ θεωρεῖ ἀλάνθαστον χαρακτηρισμὸν τοῦ Ἀγγλοῦ ταξειδεύοντος εἰς τὴν ξένην ἢ διαβιόντος ἐν τῇ πατρίδι του. Ὁ Ἀγγλος ταξειδεύων καὶ προσερχόμενος εἰς τὸ καλλίστον ξενοδογεῖον, ἐν ᾧ καθ' ὁρίσμεν τῆς ἡμέρας ὦραν παρατίθεται κοινὴ τράπεζα (Table d'hôte), θεωρεῖ καθήκον του νὰ ἐκλέξῃ καὶ νὰ καταλάβῃ τὴν καλλίστην θέσιν, ἣν μάλιστα εὐτρεπίζει παρενοχλῶν τοὺς δύο ἀμέσους γείτονάς του, διαλέγει τὸ καλλίτερον μέρος τοῦ περιφερομένου φαγητοῦ, κάμνει κατάσχεσιν ὕλου τοῦ ἐπιδορπίου, τρώγει παταγωδῶς ὡς παχύδερμον, ρουθουνίζει ἀπαισίως, καθαρίζει τοὺς ὀνυχάς του, σφυρίζει τὸν ἐθνικὸν τῆς Ἀγγλίας ὕμνον καὶ διακόπτεται μόνον ὅταν θέλει νὰ ἐκσφενδονίσῃ διὰ τῆς γλώσσης μικρὸν τεμάχιον κρέατος, ὅπερ εἶχε μείνει μετὰ τῶν ὀδόντων του. Ἐν τῷ σιδηροδρόμῳ: ἀνοίγει καὶ κλείει ὅλα τὰ παράθυρα μὲ λαμβάνων διόλου ὑπ' ὄψιν τοὺς παρακαθημένους, καπνίζει ἀδιακόπως μέχρι συμπτωμάτων πνιγμοῦ παρὰ τοῖς ἄλλοις, φυλαρεῖ μεγαλοφώνως καὶ κατακλίνεται μετὰ τὰ ὑποδήματά του, ὧν ἡ αἰχμὴ αἰωρεῖται πολλὰκις ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς τῶν συνταξιδιωτῶν. Ἐν τῷ θεάτρῳ: φορεῖ τὰ ρυπαρώτερα ἐνδύματά του, φροντίζει νὰ φάγῃ προηγουμένως ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερα σκόροδα, ἐρεύγεται μετὰ τὴν λεπτότητα καὶ χόριν ἁμαξήλατου, καὶ τοῦτο εἰς τὸ μεσαῖον θεωρεῖται τῆς πρώτης σειρᾶς, θορυβεῖ μετὰ τὸ ραβδίον του, κοιμᾶται κατὰ τὴν πρώτην πρῆξιν τοῦ „Γουλιέλμου Τέλλου“ καὶ ρέγγει κατὰ τὴν δευτέραν τῶν „Οὐγενότων“. — Ἐπανέρχεται εἰς Λονδῖνον: Ἡ σκηνογραφία μεταβάλλεται ἐξ ὀλακλήρου. Ἡ συμπεριφορὰ του καθ' ἕλας τὰς περιστάσεις καὶ πρὸς πάντας συμμορφοῦται